

pedagogom in učiteljem: Imbri Antoliću, Stjepanu Novotnemu, Šimunu Balenoviću, Mijatu Stojanoviću, Ivanu Filipoviću, Ljudevitu Modcu, Franji Klaiću, Stjepanu Buzoliću, Antonu V. Truhelki, Milanu Kobaliju, Vjenceslavu Z. Maržiku, Dragutinu A. Bakotiću, Marijanu Vukoviću, Bartolu Francelju, Nikoli Hadžiću, Franji Volariću, Josipu Posavcu, Andriji Hajdinjaku, Antunu Irgoliću, Miji Vrbancu, Miroslavu Čugšvertu in Ferdi Vuksanoviću. — V prvem delu je napisal Varjačič vsakemu posebe krajšo ali daljšo pesem, drugi del pa obsega životo-pise imenovanih pedagogov in učiteljev hrvaških. Vso knjižico preveva iskren, gorak duh, ki nam zbuja spoštovanje do teh zaslužnih veljakov bratskega naroda. Čisti iztržek cenenega delca je naklonil pisatelj zgradbi spomenika l. 1895. zamrlému velikemu hrvaškemu pedagogu Ivanu Filipoviću. Ker je vsebina okusno opremljeni knjižici bogata, a cena nizka, jo priporočamo tovarišem v mnogobrojno nakupovanje. Hrvaškemu tovarišu pa od srca častitamo na lepem, vsega priznanja vrednem delu.

Naši dopisi.

Z Goriškega. Naši Primorski listi molče, kakor dogovorjeno o izdatnem zboljšanju učiteljskih plač na 500, 600, 700 in 800 gld. v sosednej Kranjskej. Kaj pomeni to molčanje! Zato pa govori toliko bolj dotični zakonski načrt sam na Kranjskem povdarjajoč: „Učitelje došle iz družih dežel uvrsti dež. šol. svet z dogovorom dež. odbora v primerno plačilno vrsto.“ In sočutai tovariši na Kranjskem pišejo v svojih listih: „Tovariše, prišedše iz drugih dežel, bodemo sprejeli kot prave prijatelje z odprtimi rokami.“

In res vlagajo se že prav živahno prošnje za učit. službe na Kranjskem. Tudi gdčne učiteljice, ki so do sedaj uhajale na Štajersko, prizadevale si bodo priti na Kranjsko, kjer so enako plačane z gg. učitelji.

Tovariši! pomagajmo si čez Hubelj, predno izgubimo vse telesne in duševne moči vsled pomanjkanja. Zalostno, da puste merodajni krogi na Goriškem učitelje stradati, hirati in genevati, med tem ko povsod zboljšujejo plače učiteljem, uradnikom in drugim primerno stanu in druginji. Kaj bode z našimi otroci, ako ne zapustimo dežele, koja nas ne more prerediti!

Blagorodni gospod urednik! Prosim Vas uljudno, blagovolite sprejeti ta dopis ter ga natisniti v cenjenem „Učiteljskem Tovarišu“. Naše žalostne gmotne razmere so Vam le od daleč znane in mi jih čutimo, da nam je gorje. Več mladih učiteljev boleha in umira vsled pomanjkanja. Žalostno in resnično!*

Iz Solkana. G. dopisniku v predzadnji številki, kateri se je dovolj obelodanil, naj se mi dovoli sledeče: Podpisani imam čast predsedovati goriškemu učiteljskemu društvu že trinajsto dobo. Nikedar se nisem potegoval in boril za to častno mesto, ampak izvoljen sem bil po društvenih pravilih ter izvolitev vdano sprejel. Zatorej presrečna hvala g. dopisniku za izraženo dobrohotnost do mene in mojega rodu! Odkar se zavedam na šolskem polji, vedno sem isti, barve, — razen pobeljene brade — nisem v ničem spremenil, dasi sem bil na dežji in na sonci*; nikedar se nisem ničesa domišljeval, ampak hodil sem in hodim ravno pot brez ovinkov. Zato pa obsojam predbacivanje, — da žugam s prvim četrtkom po Veliki noči. Moj namen je, oni dan stopiti pred tribunal našega dru-

*) Pridite torej k nam na Kranjsko; bodite prepričani, da bomo vsakterega sprejeli z največjim veseljem v svojo sredo; saj znamo dobro, da so primorski učitelji vrli tovariši in uzorni šolniki. To naše vabilo velja tudi koprskim učiteljsčnikom. Umevno je ob sebi, da nam bo tudi štajarski tovariš dobro došel, če se preseli k nam na Kranjsko, kjer nam je vsled nove regulacije plač zasijalo sonce boljše bodočnosti. Povdarjamo pa, da primanjkuje na Kranjskem le učiteljev, učiteljic nam pa vzgoji naše domače žensko učiteljske toliko, da ne morejo dobiti vse služeb. Kdor se misli preseliti na Kranjsko, se obrni na naše gg. okr. šol. nadzornike. Ti so: g. Janez Thuma v Postojini; g. Andrej Žumer v Kranju, g. Vilibald Zupančič v Ljubljani, g. Francisek Levec v Ljubljani, g. Andrej Šest v Krškem in g. Anton Jeršinovič v Črnomlju. Uredn.

štva kot zatožitelj in zagovornik samega sebe. In to ni nikako žuganje! Da nekateri gg. kolegi niso zadovoljni sè sedanjim „generalstabom“, mi je znano dobro; a tačas jim ne morem pomagati. Svetoval pa bi jim: gg. „uskoki“ naj zopet vskočijo ter izvolimo si v složnosti svoj „generalstab“. Nam sedanjim „generalstablerjem“ je v prvi vrsti stvar, potem oseba; — zato pa se tudi ne držimo kleščevito tega častnega mesta, ampak vdano smo je sprejeli, pa brez zamere je prepustimo, da bode le mir v republiki. No proti črnilu iz bezgovih jagod, oziroma proti puščicam imamo za zdaj tinkturo iz „aster monotone“.

Tom. Jug.

Vestnik.

Učiteljski konvikt: Tvrdba J. Soklič, zaloga klobukov v Ljubljani „Pod trančo“ 6 K v smislu „gospodarskega programa“ za l. četrtletje; tvrdba A. Krejčič, zaloga klobukov v Ljubljani „Wolfove ulice“ 5.32 K v smislu „gospodarskega programa“ za l. četrtletje; tvrdba Fr. Ksav. Souvan, zaloga manufakturnega blaga na Mestnem trgu v Ljubljani, v smislu „gospodarskega programa“ za l. četrtletje t. l. 45 K; č. g. M. S., c. kr. učiteljica v Ljubljani, 10 K; g. Maier Jožef, šolski vodja v Ljubljani, 2.40 K.

Odbor „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ je prejel to-le pismo:

Št. 267.

Slavnemu odboru „Slovenskega učiteljskega društva“ v Ljubljani.

Podpisano županstvo si dovoljuje naznaniti, da je novoizvoljeni odbor v svoji seji dne 24. sušca t. l. št. 332 za sožalje, izraženo po slavnem odboru ob priliki smrti prezasluzenega občinskega svétnika Viktorja Globočnika, izrekel svojo najtoplejšo zahvalo. — Mestno županstvo v Kranju 25. dne sušca 1898. — K. Šavnik.

Aforizmi o vzgoji in šoli. Vzgoja je prava, če ji ne more svet ničesar očitati. — Prevelika strogost in prevelika ljubezen sta enako kvarni. — Narod, ki ne ljubi šole, je svoj sovražnik. — Šola bodi vsem enako pravična mati. — Beseda o pravem času in na pravem mestu časih otroka bolj udari nego šiba. — Zdravo šolstvo je vsakemu narodu največji dobrotnik. — Vera je sonce na nebu ljudskega šolstva. — Šola daje mladini glavo in srce, svet ji da spoznanje. — Vsak šolarček je lahko učitelju učitelj. — Šola bodi cerkev, kjer se darujejo srca plemenitosti in glave vedi. — Najboljši nadzorniki so učenci. — V šoli vladaj ljubezen, a ne strah. — Zupanje šolske mladine do učitelja je most, po katerem prehaja učiteljevo srce v srce mladine. — Dobro, najsi še tako očito in veliko, izgine v senci slabih dejanj. — Otroke naj uči šola to, kar je dobro, slabo se nauče sami. — Slaba šola je slaba gospodinja; zadnja zapravi hišno imetje, prva to, kar je dala priroda dobrega otrokom. — Šola je mrtva, če je učitelj brez duha in čustva. — Ošabnost in prezirljivost med tovariši in tovarišicami je znak plitvega uma ali visoke domišljavosti. — Dobra vzgoja je hčeri najboljša dota. — Devojka, ki je bila slabo vzgojena, je enaka divji roži. — Šola je kovačnica krepkih značajev. — Človek brez značaja je gnilo jajce. — Človek brez krepke volje je petelin na zvoniku. — Ljudska šola je seme cvetju in sadu narodove bodočnosti. — Znanje ni znak zmožnosti, zakaj človek more več kakor zna. — Šola bodi gojiteljica pokorščine. — Prevelika strogost vzgaja lažnjivost, potuhnjenost in hinavsčino. — Ljubezen do Boga otroka najbolj čuva pred grehom. — V šoli, kjer vlada ljubezen, vlada spoštovanje. — Spoštovanje je temelj učiteljevemu ugledu. — Najboljši sad najboljše vzgoje je popolen človek.

E.

Cenik vsakovrstnega papirja, pisarskih in risarskih potrebščin, šolskih zvezkov i. t. d. je priložil današnji številki g. Jos. Petrič. Od vseh tvrdk, ki jih imamo v „gospodarskem programu“, podpira g. Petrič konvikt do sedaj še najbolj, ker daruje eno tretjino dobička v ta